

VRAJA CĂRȚILOR

Pentru mine biblioteca nu este doar o încăpere cu cărți adunate laolaltă, pentru mine ea este un loc magic unde poți să visezi la lucruri pe care poate nu ți le-ai imaginat vreodată. Secretul magic care face biblioteca un loc magnific se află pe rafturile înalte care te înconjoară precum într-un labirint nesfârșit. Rafturile toate sunt surori, iar de fiecare dată când cineva intră în bibliotecă ele te strigă spunând: „Vino să ne descoperi misterul! “ Iar tu parcă auzindu-le te duci vrăjit spre acel loc minunat. Aici urmează să descoperi marea comoară care te așteaptă de atâția ani să vii să o iei ca un copil inocent și să o dezmierzi răsfoindu-i paginile plăpânde ca petalele unui crin alintat de lumina soarelui. Atunci, însă, când îi citești literele aflate într-un dans infinit, cartea simte că este iubită de o făptură cu care se aseamănă și pe care o consideră prietena ei. Iar tu, iubite cititorule, simți că nu ai putea trăi fără această comoară descoperită de tine.

Ea este singurul loc unde te poți refugia singur, uitând de toate problemele tale, lăsându-ți mintea să zboare în lumea cărții, unde poți visa cu ochii deschiși și unde gândurile parcă prind formă înălțându-se spre tărâmurii nevăzute. Aceste sentimente sunt unice și nu pot fi trăite decât atunci când te lași purtat de magia cărților.

Vreau să vă mai spun că în momentul în care începi să citești o carte aceasta face o vrajă puternică. Prima dată ea transformă podeaua într-o pajiște verde ca smaraldul presărată cu flori mici și multicolore, apoi transformă tavanul într-un cristal pe care strălucește cu putere o minge de foc. Rafturile se transformă în stăpâni cu ramuri dese împodobite cu flori mărunte, iar cărțile se prefac în stoluri de argint. Natura însăși este o carte, fiecare filă păstrând un adevăr.

Toată lumea știe acea persoană din bibliotecă care te așteaptă cu brațele deschise ori de câte ori intri în acest loc de basm. Acea persoană nu este una obișnuită. Ea este o zână care de fiecare dată îți ghicește gândurile, știind mereu ce carte dorești să iei din locul acela care se află într-o permanență magie. Această zână nu doar că are puterea de a citi gândurile, ci are o mulțime de alte puteri cum ar fi să aibă grijă de absolut toate cărțile. Când vede o carte ruptă, ea o repară de îndată, când rafturile se umple de praf, zâna într-o secundă ia toate cărțile de pe raft și cu o baghetă magică șterge colbul de pe acestea punând apoi cărțile exact așa cum au fost înainte. Se zice că atunci când nu este prin preajmă vreun muritor aceste persoane se transformă cu adevărat în zâne. Fața li se preschimbă într-un glob de aur, corpul li se micșorează, pielea li se face albă ca spuma laptelui, buzele ca două petale de trandafir le iau locul buzelor palide, două stele sclipesc neconținut pe fața lor, iar aripile fermecate îi înalță deasupra întregii biblioteci de unde presară un praf magic peste toate cărțile. Atunci se întâmplă ceva neobișnuit. Cărțile prind viață și încep să își spună fiecare povestea lor unică. Zâna stă și le-ascultă, iar de fiecare dată când nu îi place ce aude ea cu bagheta

ei fermecată schimbă dansul literelor astfel încât ele să formeze un curcubeu de expresii minunate care te fac să plutești de fiecare dată când le auzi.

Biblioteca este o parte a sufletului meu, ea fiind cea mai bună prietenă a mea!